

Sygn. akt: I C 542/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elwira Stopińska

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2017 r. w Giżycku

na rozprawie

sprawy z powództwa M. F.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W.

na rzecz powoda M. F. kwotę 2.490,75 (dwa tysiące czterysta dziewięćdziesiąt 75/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26.07.2016r do dnia zapłaty.

2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1042 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska

Sygn. akt I C 542/17

UZASADNIENIE

Powód M. F. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 2.490,75 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 26.07.2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 20.02.2016 r. doszło do kolizji, w następstwie której uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki V. o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący współwłasność A. B. i P. B.. Sprawca przedmiotowego zdarzenia był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym towarzystwie. Powód podniósł, że na mocy umowy cesji wierzytelności poszkodowane przeniosły na niego wierzytelność przysługującą im z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Pozwany po wezwaniu do zapłaty wypłacił powodowi jedynie kwotę 166,05 zł brutto tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego, uzasadniając swoje stanowisko tym, że nie uznał roszczenia powoda w pełnym zakresie, gdyż okres najmu pojazdu zastępczego został przez niego zawyżony.

Nakazem zapłaty z dnia 21.02.2017 r. wydanym w postępowaniu upominawczym, sygn. I Nc 223/17. Sąd Rejonowy w Giżycku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.490,75 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26.07.2016 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

Pozwany (...) S.A.z siedzibą w W. w sprzeciwie od w/w nakazu zapłaty domagał się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia na jego rzecz od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany negocjował roszczenia zgłaszane przez powoda co do wysokości, kwestionując deklarowany przez niego okres najmu pojazdu zastępczego. Zdaniem pozwanego poszkodowana nie zminimalizowała kosztów naprawienia szkody w pojeździe, zaś obowiązkiem ubezpieczyciela jest zwrot jedynie wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 20.02.2016 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki V. o numerze rejestracyjnym. (...) 64XJ, stanowiący współwłasność A. B. i P. B.. Sprawca zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym (...) S.A. z siedzibą w W..

(dowód: okoliczności bezsporne)

Poszkodowana P. B. zgłosiła szkodę pozwanemu ubezpieczycielowi, który pismem z dnia 17.03.2016 r. zakwalifikował zaistniałą szkodę jako całkowitą i jednocześnie poinformował poszkodowaną, że naprawa uszkodzonego pojazdu jest ekonomicznie nieuzasadniona. W dniu 18.03.2016 r. ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanej odszkodowanie za uszkodzony pojazd.

(dowód: pismo pozwanego- k. 12, potwierdzenie zapłaty-k.13)

Wobec niemożności korzystania z uszkodzonego pojazdu, w dniu 22.02.2016 r. poszkodowana zawarła z powodem, (...) umowę, której przedmiotem było wynajęcie pojazdu zastępczego marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), na czas oznaczony od dnia 22.02.2016 r. do dnia 09.03.2016 r., w zamian za opłatę w wysokości 166,05 zł brutto za każdą dobę.

(dowód: umowa najmu samochodu- k. 11)

W dniu 22.02.2016 r. poszkodowana przelała na powoda przysługujące mu względem pozwanego roszczenia o pokrycie kosztów najmu pojazdu zastępczego.

(dowód: umowa cesji wierzytelności- k. 15)

Tytułem najmu pojazdu zastępczego powód wystawił poszkodowanej w dniu 14.03.2016 r. fakturę VAT nr (...) na 2.656,80 zł brutto.

(dowód: faktura VAT- k. 21)

Pismem z dnia 15.04.2016 r. pozwany zakład ubezpieczeń poinformował poszkodowaną o przyznaniu jej kwoty 166,05 zł brutto tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, jednocześnie uznając za zasadny czasookres najmu przedmiotowego pojazdu na okres 1 dnia.

(dowód: decyzja o przyznaniu odszkodowania- k. 23)

Pismem z dnia 14.07.2016 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty w ciągu 7 dni kwoty pozostałej kwoty 2.490,75 zł tytułem odszkodowania za poniesione koszty najmu auta zastępczego wynikające z faktury nr (...) z dnia 14.03.2016 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie.

(dowód: wezwanie do zapłaty- k. 24)

Pismem z dnia 17.08.2016 r. pozwany zakład ubezpieczeń poinformował powoda, iż nie znajduje podstaw do zmiany stanowiska dotyczącego okresu najmu pojazdu zastępczego i wypłaconej z tego tytułu kwoty.

(dowód: pismo pozwanego- k. 26)

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie jest ustalony wyżej stan faktyczny w zakresie odpowiedzialności pozwanego za skutki zdarzenia z dnia 20.02.2016 r. wobec poszkodowanego. Powyższa bezsporność wynika nie tylko z dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy, w szczególności dokumentów z postępowania likwidacyjnego, ale przede wszystkim z twierdzeń samych stron.

Kwestią sporną pozostawała długość uzasadnionego okresu najmu auta zastępczego, a w konsekwencji ewentualna wysokość należnego powodowi odszkodowania z tego tytułu. Twierdzenia stron w powyższym zakresie wzajemnie się wykluczały. Powód określił całkowitą wysokość odszkodowania za poniesione koszty najmu auta zastępczego na kwotę 2.656,80 zł brutto, a ubezpieczyciel ustalił tę wysokość na kwotę 166,05 zł brutto, którą następnie wypłacił powodowi. W pozwie powód domaga się zasądzenie pozostałej kwoty odszkodowania w wysokości 2.490,75 zł.

Wskazać należy, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje także wydatki za najem pojazdu zastępczego (patrz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26.11.2002 r. sygn. akt V CKN 1397/00, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05.11.2004 r. sygn. akt II CK 494/03, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 08.09.2004 r. sygn. akt IV CK 672/03). W uchwale z dnia 17 listopada 2011 roku sygn. akt III CZP 5/11 (OSNC 2012/3/28, Biul. SN 2011/11/5) Sąd Najwyższy wyjaśnił, że szkodę stanowią również konieczne wydatki związane ze zdarzeniem szkodzącym. Stratą w rozumieniu przepisu art. 361 § 2 k.c. są objęte także te wydatki, które służą ograniczeniu negatywnych następstw majątkowych doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia pojazdu. Negatywnym następstwem majątkowym jest w takiej sytuacji utrata możliwości korzystania z rzeczy, a więc utrata uprawnienia stanowiącego atrybut prawa własności. Tym samym poszkodowanemu przysługuje roszczenie o zwrot wydatków na najem pojazdu zastępczego. Zaznaczyć należy, że w obecnych uwarunkowaniach rynkowych i społecznych samochód nie jest dobrem luksusowym dostępnym dla nielicznych, a codzienne korzystanie z pojazdu mechanicznego jest koniecznością wynikającą z wykonywania zawodu, miejsca zamieszkania czy też racjonalnego wykorzystania czasu. Niezbędność najmu pojazdu zastępczego została potwierdzona przez poszkodowane A. B. i P. B. w złożonych w sprawie zeznaniach, które nie było kwestionowane przez pozwanego (zeznania świadka A. B. k. 75, P. B. k. 75v).

Odnosząc się do spornej kwestii dotyczącej okresu najmu pojazdu zastępczego, Sąd oparł się przede wszystkim na opinii biegłego sądowego M. P., który wskazał, że uzasadniony czasookres najmu pojazdu zastępczego, wyznaczony technologicznym czasem naprawy uszkodzeń pojazdu marki V. (...) o nr rejestracyjnym (...) wynosi 10 dni, zaś uzasadniony czasookres najmu pojazdu zastępczego, wyznaczony czasem faktycznie dokonanej naprawy pojazdu marki V. (...) o nr rejestracyjnym (...) przez poszkodowane, ograniczającej się do naprawy uszkodzonej lampy wynosi 31 dni (opinia biegłego - k. 86-106).

Biegły w opinii uzupełniającej odnosząc się do zarzutów zgłoszonych przez pozwanego - który uznał, że poszkodowane powinno po przeprowadzeniu naprawy prowizorycznej auta eksploatować na bieżąco swój pojazd i jednocześnie prowadzić dalsze postępowanie likwidacyjne - wskazał, iż prowizoryczna naprawa tylko i wyłącznie tylnej lampy pojazdu, nie doprowadza do przywrócenia stanu pojazdu sprzed szkody. W wyniku kolizji powstały uszkodzenia części pojazdu, tj. zderzaka tylnego oraz błotnika tylnego, które nie pozwalały na bezpieczne użytkowanie pojazdu. Biegły określił nadto, że zderzak pojazdów samochodowych jest elementem przyjmującym energię uderzenia w trakcie kolizji i winien być w pełni sprawny w trakcie użytkowania auta na drogach publicznych. Odnosząc się zaś do wątpliwości pozwanego odnośnie kwestii, dlaczego naprawa jednego elementu pojazdu generuje trzy razy

dłuższy okres najmu pojazdu niż naprawa wszystkich uszkodzeń w pojeździe wskazał, iż w sporządzonej opinii przedstawił wyliczenie technologicznego czasu naprawy uszkodzeń pojazdu, który różni się od wyliczenia czasu faktycznie dokonanej naprawy, ograniczającej się tylko do uszkodzonej lampy. Technologiczny czas naprawy sam w sobie stanowi odrębną część czasu faktycznie dokonanej naprawy, stąd logiczne różnice wyliczonego czasu (opinia uzupełniająca - k. 126-127).

W przedmiotowej sprawie Sąd przyjął, że pozwany miał obowiązek zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego przez czas niezbędny do nabycia przez poszkodowanego, który poniósł tzw. szkodę całkowitą nowego pojazdu w miejsce uszkodzonego, przy czym istotne znaczenie dla określenia tego czasu miało powiadomienie poszkodowanego o wysokości przyznanego odszkodowania z tytułu szkody całkowitej oraz naprawienie tej szkody poprzez wypłatę odszkodowania. Przebieg procesu likwidacji szkody został wykazany przez powoda dokumentem likwidacji szkody, z treści którego wynika, że uszkodzone auto poszkodowanych zostało uszkodzone w dacie 20.12.2016 r., zaś najem pojazdu zastępczego rozpoczął się od dnia 22.12.2016 r. Z ustalonych w niniejszej sprawie faktów wynikało, że poszkodowana korzystała z auta zastępczego do 09.03.2016 r. Przy tym podkreślić należy, że nie bez znaczenia pozostaje okoliczność, że poszkodowana zakończyła korzystanie z pojazdu zastępczego jeszcze przed datą naprawienia szkody przez pozwanego, który dokonał tego w dniu 18.03.2016 r.

Mając na uwadze powyższe Sąd przyjął, że powód jest uprawniony do żądania odszkodowania tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres 16 dni, tj. w kwocie 2.656,80 zł brutto, przy czym uwzględniając kwotę zapłaconą przez pozwanego, tj. 166,05 zł brutto, żądanie pozwu na kwotę 2.490,75 zł uznać należało za w pełni uzasadnione (2.656,80 zł brutto – 166,05 zł brutto).

Orzeczenie w zakresie odsetek od dochodzonej należności głównej znalazło oparcie w treści art. 481 § 1 i 2 k.c. Powód żądał odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia tj. 26.07.2016 r. (upływ 7 dni od dnia doręczenia wezwania do zapłaty z dnia 14.07.2016r.) Uznając, że od tego dnia pozwany pozostawał w opóźnieniu, Sąd uznał roszczenie powoda w zakresie odsetek za uzasadnione.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w pkt I sentencji.

Orzeczenie o kosztach postępowania Sąd oparł o treść art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych i celowych kosztów procesu poniesionych przez powoda należało zaliczyć opłatę od pozwu w kwocie 125 zł., koszty zastępstwa procesowego profesjonalnego pełnomocnika 900 zł oraz poniesionej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego wynika z § 2 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015 r. poz. 1804 z późn. zm).

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w pkt II sentencji.